

דויד לוי: שר-בחוץ?

בלוף מנופח? בעל-מזל? יונה? מועמד רציני לתיק-החוץ ולראשות-הממשלה?

חקירה מיוחדת של "העולם הזה" מגלה מה מתרחש סביב תביעותיו של לוי

מטה הפעולה

של לוי

קליין

ריס

הארץ, עושה לעצמו נפשות בקרב פעילי-המיפלגה, מחנף להם, משמיץ את יריביו הפוליטיים בנוסח ובסיגנון

המתחרים הצעירים

של לוי

קצב

שימורית

אליעזר שוסטק ויעקב מרדור. להם יש כישורים יותר טובים? הם גילו יותר הזירות ותבונה מלוי בעיצומה של הרפתקת-הלבנון? אם משה נסים יכול להיות ממלא מקומו של יצחק שמיר במשרד-החוץ, לוי יכול להיות נשיא ארצות-הברית!

לטיעון הזה נוסף, כמובן, גם הנופך העדתי. אחרי מבול הבריחות הנואלות על לוי, הקשורות כולן במוצאו המארוקאי, החל "הפסטיבל הנגדי" העוברי, שלוי אינו טיפוש ובוד מזהל, כפי שסברו בטענות בתחילה, תרמה ליצירת המיתוס ההפוך של לוי המחונן, המבריק, השקול, המדינאי מלידה, היונה וההומאניסט הכי גדול בממשלה.

המיתוס הזה נקלט בקלות, מכיוון שהוא ענה על מישאלות-לב של עיתונאים ופוליטיקאים רבים, המייחלים מזה שנים רבות להופעת מנהיג עממי מקרב עדות-המזרח. שינקוט עמדות מתונות בסיכסוך עם העולם הערבי בכלל, ועם הפלסטינים בפרט.

מישאלת-הלב זכתה לחיזוק נוסף, בשל הזריבות הגדולה בין לוי ובין אריאל שרון.

שני אלה מנסים לגייס תמיכה ציבורית מאותן השכבות עצמן. שרון מרגיש את עברו הצבאי, את ניצותו ואת שינאתו העזה למערך. לוי מנפנף במוצאו הערתי, ובזיקתו, כביכול, לנושאים חברתיים.

חלוקת-שטחים זו לא עמדה במבחן לבנון. התנגדותו של דויד לוי לכמה מהלכים של שרון במלחמה היתה רי מותנה, וצריך הרבה דימיון ורצורטוב כדי להגדיר אותו כמתנגד אמיתי לפלישה ולזוועות שביצע שרון נגד האוכלוסיה האזרחית בלבנון. אלא שבמיסגרת שבה פעל לוי — בתוך ממשלה ניצית ומרכז-מיפלגה משולהב — נראתה גם הביקורת הצנועה ביותר כמעשה נועז במיוחד. מנייתו של לוי בקרב הניצים המטורפים, המאכלסים את המרכז בהמוניהם, ירדו במיקצת, מה גם שדימינו של שרון, ראש מועצת קרית-גת ח"כ דויד מגן, יצא נגד לוי בשצף-קצף.

עד היום מאמין לוי שתבוסתו במרכזרות נבעה אך ורק מ-"הטעות" שעשה בזמן המלחמה, והוא משתדל מאז לתקנה כמיטב יכולתו. סגן ראש-הממשלה, ה"יונה", הכיבס של הכתבים הוורדרים בעיתוני-הערב, הפך התומך הנלהב ביותר ביישוב הגדה, הלוחם הנמרץ ביותר נגד ממשלת-"התקפלות" עם המערך, ולדובר קנאי ובוטה הקורא לעימות עם הסורים, אף מעבר להתבטאויותיו הלא-כליך מתונות של ראש-הממשלה שלו, יצחק שמיר.

שרון נציג המארוקאים

דויד לוי צפה בדאגה רבה בפעילותו של שרון בסניפי חרות. שרון חש את עצמו מוגדר בממשלה, מזה גם שכל נאמניו של מנחם בגין ממש מחרימים אותו ורואים בו את האשם העיקרי בהתמוטטות הנפשית של אלילם.

בעצת אורי דן ירד שרה-ביטחון לשעבר אל העם. בין נסיעה אחת לח'ול לשנייה, מסתובב שרון בכל רחבי

החברה הישראלית, פועל בניין מעירית-פיתוח, שהגיע למישרת סגן ראש-הממשלה בגיל 45.

אחרים סבורים שלוי עדיין רחוק משיא הקאריירה שלו. כישלונו במרכזרות, מול יצחק שמיר, היה צעד נבון שלו. דויד לוי מיקס את עצמו על המפה, כמועמד רציני לראשות-הממשלה, אם הדרך לשם כרוכה במילוי תפקיד בעל אופי מדיני, מוכן לוי להתמודד עם תיק-החוץ.

עניין הכישורים נראה צדדי בקאבינט גרוסר, גידעו את

של לוי לזכות בתיק שרה-החוץ, כהבנה להתמודדותו על ראשות-הממשלה, וארצונו הבולט של שמיר להיענות לתביעה זו.

גורלו של דויד לוי מונח עתה על כפות המאזניים. מה הם סיכוייו?

מיתוס ושמו לוי

ש הרואים בדויד לוי פוליטיקאי ברמזל, סיפור רומאנטי אמיתי של

דויד לוי יצא למלחמה. הוא התלונן פומבית על כך שראש-הממשלה, יצחק שמיר, לא ריווח לו על המשאומתן שניהל כארצות-הברית, למרות שלוי כיהן בארץ כראש-הממשלה בפועל. כך נמנע מירע חיוני מהממשלה כולה, ושמיר, יחד עם משה ארנס, קבילו את כל ההחלטות לברם. שמיר הגיב על כך פומבית בזילוויל מופגן, כשנשאל על כך בטלוויזיה. חייד חיוך של בוז ואמר שהכל יסתדר. היה ברור שמאחרי תיגרה זו מסתתר עניין גדול יותר: רצונו

סגן ראש-הממשלה לעיניה המעריצות של מלצרית בבית-מלון